

Yayın Adı Birgün
Referans No 36229693
Renk Renkli

Yayın Tarihi 20.02.2014
Etki Tarafsız
STxCM 88,06

Küpür Sayfa 1
Tiraj 7532
Sayfa 6

FİKRİ SAĞLAR

fikrisaglar@birgun.net

‘Batsın böyle gazetecilik’

Milliyet gazetesinin 2 kez genel yayın yönetmeni olan usta gazeteci/yazar Derya Sazak'ın hafta başında çıkan yeni yapıtını bir çırpıda okudum. ‘Batsın Böyle Gazetecilik’ adlı kitap, ülkede çok ses getirecek gibi. Medyanın hallerini anlatan çarpıcı bir eser olmuş. Derya Sazak kitabında; yakın tarihimizde yer alan, İmralı tutanakları, Gezi Parkı Direnişi, 17 Aralık operasyonu ve paralel devletle ilgili olayların arka yüzü anlatıyor. Tabii acı bir Türkiye gerçeği olan, ‘iktidar/medya/sermaye’ ilişkisini de tüm açıklığıyla ifşa ediyor.

Büyük gazeteci Abdi İpekçi, basının idolüdür!.. Milliyet gazetesi onun ilkeleriyle “basında güvenin” sembolü olmuştu. O, gazetecilere meslek onurunu ve halk için yapılan saygın gazeteciliği öğretmişti. Köklü ve hayranlık oluşturan bu öğretisi, Türkiye’nin demokratikleşmesinde önemli katkılar sunmuştu. Böyle bir gelenekten gelen Sazak, Milliyet gazetesinin ilkeleriyle, iktidar/patron arasına sıkışan etik dışı ibretlik olayları veciz bir şekilde dile getiriyor. Dikkatli bir dil kullanarak bazı ifşaatlarda bulunuyor. Basını ele geçiren sermayenin demokrasi için ne denli felaket olduğunu yaşadıklarıyla somutluyor. AKP iktidarının medya üzerinde kurduğu vahşi baskıyı gözler önüne seriyor. Görüyoruz ki; “Alo Fatih” hattı hemen hemen her gazetede yer almış.

Sazak’ın anılarında en önemli ve anlamlı bölüm, Başbakan’ın oğlu Bilal Erdoğan için düşündüğü ama pek dillendirmedeği proje. Yani; Bilal Erdoğan’ın kendisi sonrası “siyasete hazırlanış!..” Bu nedenle Bilal’e yapılanlara öfkeleniyor.

Gelişen olaylar göstermektedir ki, ülke adım adım demokratik parlamenter sistemden uzaklaştırılıyor. Basının iğdiş edilmesi yoluyla yargı ve yasama, yürütmenin eline geçiyor. Bir zamanlar dayatılmaya çalışılan “başkanlık sistemi” aslında Osmanlı’ya olan hayranlıktan değil, demokrasiye karşı inançsızlıktan kaynaklanmaktaydı!!..

Türkiye giderek totaliter bir rejime sürükleniyor. Bugün, Başbakan’ın söylediği her söz, yurttaşlarımızın yarıya yakını tarafından buyruk olarak kabul ediliyor. Başbakan devletin he-

men hemen tüm kurumlarına hâkim. Atadığı kadrolar, istisnasız biat etmiş durumda. Ağzının içine bakan, vücudundaki “kıl’a” hayran olan bir örgütü var. Besleme medya sayesinde. Devlet ihalesini alan yandaş müteahhitlerin doldurduğu havuzlardan beslenen bu medya, görülmemiş bir şekilde halkın diğer yarısının algısını yönlendirmeye çalışıyor. Arap destekli yeşil sermaye, yerli işbirlikçilerle birlikte devleti eline geçirmiş bu partiyi destekliyor.

Telefonlar dinleniyor. Bu dinlemeler sayesinde yeni suçlar belirleniyor. Belgeler üretiliyor. Davalar açılıyor. İnsanlar korkuyor. Çelişkilerin ülkesiyiz. Toplum ayrıştırıldı, karşısındakine kin duyar hale getirildi. 12 yılın sonunda işte bu noktadayız.

Bugün, Türkiye’nin başında bir parti devleti oluştu. Ve o partinin otoriter başkanı, ülkeyi yönetiyor. Devletin aşırı gücü artık halkın yanında değil. Güç partinin elinde. Kaynaklar partinin emrinde. Yurttaş yerine yandaş var. Ötelenen çağdaşlar var. Dışlanan farklı kimlikli insanlar var.

HSYK yasası değişiyor. Yargı bağımsız ve tarafsız olmasın diye. Yargı, artık yürütmeye doğrudan bağlanacak. Hukukun üstünlüğüne inanmayan devlet, hukuka saygı duymayan yargı, adaleti oluşturabilir mi?

İnternet yasası ile; özgürlüğü engelleyen, bilgi ve haber alma kanallarını kesen, dünyaya açılmı durduran, sansürü hortlatan bir anlayış; çağdaşıktan, ilerlemeden, kalkınmadan bahsedebilir mi? İnternet yasağını şantajlara bağlayan iktidara güven duyulabilir mi? Medyadan sonra, “sosyal medya” olarak kabul edilen çağın etkin teknolojisi internetin de, iktidarın eline geçmesi isteniyor.

Yasama organına baskı kuran, yargıyı ele geçiren, dördüncü güç olan medyayı tehdit eden yürütme, demokrat olamaz. İnsana saygı duymayan, yolsuzlukları onayan, hırsızlıkları saklayan, insanların emeğini ve hakkını çalan iktidar, dinden imandan, ahlak-tan bahsedemez.

Dün iktidarı koruyan, ona tetikçilik yapan, adeta “muhafız alayı” gibi en yakınında olan Cemaat’i baş tacı ederken, bugün yolsuzluklarını ortaya çıkardığı diye ihanet edenler olarak göstermek, buradan mağduriyet çıkarmak mümkün olamaz! Bu tavır en azından ahlakla ilişkilendirilemez.

“Ne istedilerse verdik” ifadesinden hareketle “Paralel yapıyı da çeteleri de” Başbakan kurmuş. O günkü yandaşlar gazetelerinde bunları yazamamış. Gezi Parkı direnci korkuyu kırdıktan sonra o gün yanlış yapanların da ders çıkaracaklarına inanmak istiyorum. Halk yalanları değil, doğruları görmeye başladı.